

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr. a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și Administrația: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipșcani 35

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La
Abonament lunar

pentru Maiu st. v.

— cu prețurile din capul foii —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

O mărturisire importantă.

De trei zile deputații din parlamentul maghiar discută asupra proiectului de buget al ministerului de agricultură. E probabil, că și ziua de azi va fi petrecută cu aceeași discuție. Ba de le va veni poftă de vorbă multă, discuțiunea acestui buget poate să țină și ea cu săptămânile, cum s'a întâmplat cu bugetul ministerului de interne, de pildă.

Care este părerea noastră asupra discuțiilor din parlamentul maghiar, am spus-o în atâtea rânduri. Ne interesează numai întru atâta, întrucât suportăm și noi spesele enorme cât costă acest sport al Ungurilor. Încolo nici un bine nu așteptăm dela cameră, care mai bine s'ar pute numi catedrală a șovinismului maghiar, căci o mulțime de scene și incidente întâmplate în parlamentul Ungariei arată, că el numai chip de parlament nu are. Ii lipsește serioșitatea, îi lipsește adevărații bărbai de stat, care se poată îmbrățișa în lucrările lor interesele cel puțin economice, — dacă nu culturale și politice, — ale tuturor cetățenilor statului.

Ear' această afirmațiune veche a noastră o confirmă acum și cele petrecute în ședința dela 5 Maiu n. în parlamentul maghiar. O confirmă anume o mărturisire a ministrului de agricultură contele Bethlen.

Tinărul, cel mai tânăr ministru, a recunoscut între altele, că în Ungaria se face foarte puțin pentru ridicarea pe teren economic a cetățenilor. Așa, Slovaci din comitatele nordice sunt siliți să emigreze din pricina vitregimii solului, care nu produce nimic. Guvernul, ori mai bine parlamentul, nu a făcut însă nimic, ca fie pe cale industrială, fie prin mijloace ce s'ar lua întru îmbunătățirea solului, să ușureze soarta acestor nenorociți. Pe locuri roditoare de altfel, spunea ministrul, s'ar pute

produce întreit cât se produce, dacă guvernul ar fi pus în poziție să iee măsuri de îndreptare, de îmbunătățiri. Pentru instrucțiunea economică, pentru lucrările meteorologice se face puțin de tot, încât abia poate încăpe comparație cu vre-un stat cult din Europa.

Cu alte cuvinte: ori guvernul este incapabil de a face, ori parlamentul nu vrea și nu are capacitatea de a susține și lucra pentru interesele țerii.

Și unul și celalalt cas dovedește incapacitatea celor dela putere, celor care singuri cred să poată face fericirea acestei țeri.

Incapacitatea ese apoi cu atât mai tare la iveală, cu cât vom compara mai mult cele-ee pe teren economic se întâmplă la noi cu starea economică a statelor, cu care Ungurilor le place a se pune altmintrelea alături.

Și în Germania sunt locuri neroditoare ca comitatele slovace din Ungaria. Prin „Nothstand Gesetz“ parlamentul german a votat însă nu numai suma de zece milioane mărci pe an pentru lucrări de ameliorare a solului, dar' a și dat instrucțiunile cele mai bune cum au să fie efectuate lucrările. Și în alte țeri sunt riuri, care trebuie canalizate, și regulate să nu inunde în fiecare an. Acolo însă banii sunt cheltuiți după o normă anume, conform legii și percepțelor științei. În Ungaria-de-Nord locuind însă Slovaci, ce-i pasă guvernului maghiar, că ei sunt siliți să părăsească patria. Ear' cât despre banii votați cu scop de a se regula riurile, din acestia se îmbogățesc „comisarii guvernali“, aristocrați scăpătați, neamuri și amici ai mai marilor dela putere.

Nu-i vorba, tinărul ministru al departamentului agriculturii promite, că va veni în curând cu un proiect de lege pentru regularea și îmbunătățirea a o mulțime de lucruri.

Ne îndoiim însă, că are să se aleagă ceva din promisiune. Chiar dacă proiectul va fi depus și primit să se discute, lipsind capacitatea dintre dinși, deputații maghiari ar face o lege *angustă*: preocupăți mereu de interese particulare, personale chiar, ori în cazul cel mai bun de interesele numai ale rasei maghiare, nu ne putem aștepta ca să se facă ceva și pentru noi Români, majoritatea cetățenilor din Ardeal; să

se facă ceva dacă nu pentru ridicarea comunelor românești dela frontieră, dar' cel puțin să se împedice sărăcirea lor.

Dacă avea bunăvoință și capacitate, de atâția lungi ani, de când i-se atrage atențiunea asupra ruinei economice ce se mărește pe zi ce trece și pretutindenea, guvernul unguresc ar fi avut și timp și ocaziune să facă ceva pentru desvoltarea economiei.

N'a făcut nimic. O mărturisesc unul din ministrii maghiari.

Din acest punct de vedere mărturisirea ministrului agriculturii este și importantă și interesantă: ea este o mărturie despre trista stare de lucruri, în care tot mai mult se afundă acest nenorocit stat.

Consulat românesc în Cernăuți. Se telegrafează din Bucuresci, că Austro-Ungaria i'a dat consimțământul, ca în Cernăuți să se înființeze un consulat al României.

REVISTA POLITICĂ.

Sibiu, 25 Aprilie st. v.

Budgetul comun.

Ieri după amiazi consiliul de ministri maghiari a ținut între orele 3—6 o consfătuire, în care s'a discutat mai ales asupra proiectului bugetului comun. Conferențele pentru stabilirea definitivă a proiectului de buget se vor începe Sâmbătă în consiliul de ministri comun din Viena, la care din partea guvernului maghiar vor lua parte celele Szapáry, prim-ministru și Wekerle, ministru de finance.

Organizarea opoziției croate.

După-cum se scrie din Agram, în Croația nu numai partidul starcevician caută să se organizeze pe nouă baze, dar' și partidul lui Strossmayer desvoltă o mare activitate, pentru-ca noile alegeri de deputați să-l găsească organizat, întărit. Centrul de luptă a aderenților lui Strossmayer s'a ales orașul Esseg, unde acum cinci ani a și fost ales un aderent al episcopului. S'a început cu ocaziunea aceasta și discuția asupra cestiunii, dacă n'ar fi mai bine ca tipografia din Diacovar a

episcopului să fie mutată la Esseg, ceea-ce au opinat că ar fi bine să se facă din cauză, că înființându-se acolo o societate literară croată, s'ar pute lucra și în politică mai cu succes, așa că Slavonia ar fi câștigată Croaților. Foaia ce vor s'o scoată va apăre la 1 Iulie. Dilele aceste va apăre o broșură politică croată la Esseg.

Crisa ministerială în Italia.

În Italia ear' este crisa ministerială. Abia sunt două săptămâni de când cu mari greutate marchisul di Rudini a reușit să formeze un cabinet și la 5 Maiu n. prin două voturi ale sale, camera deputaților ear' a provocat căderea cabinetului.

Căderii actuale a cabinetului i-se dă o mare însemnătate. Guvernul nu a căzut, pentru-că ar fi comis vre-o greșală, că ar fi venit cu un proiect de lege rău, — era vorba despre cheltuielile ce se cer pentru întreținerea și sporirea rețelei drumurilor de fer, — ci cauza residă în faptul, că Italienilor, așa se vede, li-s'au urit cu politica triplei alianțe, care impunând mari cheltuieli militare, îi apasă greu. Cel puțin așa scriu foile mari europene. Că în adevăr aceasta este cauza căderii lui Rudini, se va vedea în curând.

Despre ședința camerei, în care guvernul a fost pus în minoritate, se dă de altfel următoarele amănunte:

Ședința, la care au asistat peste 300 deputați, a fost deschisă în mijlocul unei mari agitațiuni de către fostul ministru de finance Giolotti. El spune, că guvernul după-ce a lăsat să treacă atâta timp, în care nu s'a făcut nimic, vine acum și vrea să facă mult de tot. Dăce, că un stat care are finacele regulate, poate să cheltuească 30.000.000 pe an întru a-și mări rețelele căilor ferate. Italia nu este în această stare, el nu poate deci să mai ceară contribuabililor bani. Spune apoi, că politica economică-financiară a guvernului actual este dintre cele mai rele. Proiectele de legi financiare sunt nepractice. Chiar și din acest motiv el va vota contra guvernului. Țeara are și în afară datoriei de împlinit, e periculos deci a veni acum cu cereri, care numai ar agrava situația economică.

Magliani susține guvernul. Se nasec sgomot mare. Martini se declară contra guvernului. Tot în acest sens vorbesc deputații, Nocito, Carimne, Vielle și Prunetto, care toți își motivează propunerile ce au făcut privitor la declarațiunile guvernului. Sullaris propune un vot de încredere. Salandra și Bonghi vorbesc contra. Ministrul tesaurului se apără de învinuirile ce i-se aduc. Marchisul di Rudini declară, că toți din minister susțin propunerea lui Grimaldi, și respinge acușățiunile aduse din partea opozițiunii. Accentuează, că programul guvernului nu s'a schimbat.

Se procede la vot asupra propunerii lui Grimaldi, care sună: „Camera, aprobând declarațiunile guvernului, trece la ordinea zilei“. La primul scrutin au votat contra guvernului 191 deputați, ear' 180 pentru guvern. S'au abținut 7 deputați. La al doilea scrutin, — asupra propunerii de neîncredere a opozițiunii, — au votat contra guvernului 193, pentru 185 deputați. S'au abținut tot 7 deputați. Resultatul votului a produs o senzațiune dintre cele mai mari. În mijlocul unei emoțiuni încordate s'a sculat primul ministru Rudini, care a declarat, că va raporta regelui. Seara s'a ținut un consiliu de ministri, în care s'a hotărât demisionarea întregului cabinet, demisionare, care a trebuit să fie înaintată regelui Umberto ieri.

Din parlamentul maghiar.

Despre ședința dela 5 Maiu n. a parlamentului maghiar, ședința a doua în care s'a discutat asupra proiectului de buget al ministerului de agricultură, se dau următoarele amănunte:

Înainte de a se intra în ordinea de zi, ia cuvântul în cestiune personală Horváth Gyula, care întreabă pe president, dacă l'a îndrumat în ședința precedentă la ordine pentru-că ar fi folosit cuvinte aspre în observațiunile făcute relativ la interpelarea lui Onódy, care a arătat cum un oficer au tras palme unui honved.

Presidentul răspunde că da, l'a îndrumat la ordine, dar' în sgomotul mare Horváth nu va fi audiat.

Mai vorbesc în cestiune personală secretarul de stat Gromon Dezső și Rónay János, după care se intră apoi în ordinea de zi.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Răsunare.

(Fragment)

Să-mi satur răsunarea, mai bine a-și fi dorit
Să-l țin o noapte întreagă sub virful de cuțit;
Să-l văd de spaimă vinet și sviroolit de fiori,
În fiecare clipă murind de deo-ori;
Să-i dau apoi prin vorbe nădejde de scăpare,
Să-l fac ca să mai creadă că pot să-i dau
iertare.
Să-i mai arunc în suflet o rață de vieață,
Ear' când cu fericire de dină se acapă,
Să rid cu hohot mare de-încrederea sa proastă,
Să-încep, încet să-i număr pe fiecare coastă
Și inima găsin-o, când crede că s'înfășeșc,
Să-l las de mână earăși, să-încep să-i ză-
grăvesc
Și vieața care-o lasă, frumoasă de minune,
Și groapa ce-l așteaptă cu vermi și putre-
june —
Încât nebul de groază, cu vocea răgușită,
Cu gura spumegândă, privirea rătăcită,
Să ceară singur moartea, să fi îndurător,
Să isprăvesc odată, să dau și să-l omor! —
Să-l fac să bea atunci o groază otrăvă,
Arzând, să simț moartea în inima-i mârșavă,
Cu gândul treaz să vadă că vieața i-se curmă,
Să suferă tot iadul în ciasul seu de urmă! —
E crunt, urit, sâlbatic — numesc-o cum îți
place —
Ca să-ți răsună, omoară! dar' fă-o mai în
pace! —
O da, în lumea asta cel rău și trădătorul
Au dreptul să-și răpească și casa și ogorul,
Să-și otrăvească mintea, să-și bată joc de tine

Și pic cu pic să-ți sugă tot sângele din vine,
Făcându-te, hainul, cu cugetul sumet
Ca vieața pentru tine să numai aibă preț, —
Ear' când îl ții în mână, hirav, fricos și frânt,
Rugându-se de tine cu fața la pământ,
Atuncia fie-ți, milă, fii om de omenie...
E generos, romantic — dar' e o nebulie!
Și Dumneșu se-l ierte pe-acel ce-mi face-
un rău,

Eu n'am să-l iert cât lumea, că nu sunt
Dumneșu

Ce vrând nevrând trăește întreaga vecinicie
Și, nesupus durerii, din sfânta lui tărie
Privesc mișelia acestei lumi de-o zi
Și eartă-n tot deauna și uită-a pedepsii!
Sunt om cu zile scurte; pe-un arbor în pădure
Mai multă vreme-l cruță a sorții grea secrete.
Și-acel ce-mi amărește un cias din scumpă
vieață

Să se păzească bine, cât timp a morții ghiță
Nu a răcit cu totul în inima-nfocată
Cu jarul suferinței și setea de răsplăt!
Și dacă nu ne-înșală poveștele credinței,
Și dacă pragul gropii nu-i marginea ființei,
Și dacă este-o lume dincolo de morminte,
L'oi urmări și-acolo cu ura mea ferbinte!

Rometi Roman.

(Din nrul jubilar al „Conv Lit.“)

Din sfaturile unui preot bătrân.

De

George Simu.

(Urmare și fine.)

Nu-și împlinesc datorința cum se cade,
căci ocupat fiind cu averea se grăbește la
funcțiunile obveniente, — fi sunt o sarcină lu-
crurile, care ar trebui să fie cea mai sfântă
desfășurare. — Face păcate, căci observând ne-
regulărități, sau lucrători răi printre clăcani,

sau răsturnându-se carul cu fân ori grâu — se
năcăjește și — adese-ori dăce vorbe, pe care le
regretă apoi, — cu un cuvânt, strică inimile
altora și și pe a sa. — Și în fine devine la-
com, căci e în natura omenească, ca ocupân-
du-te cu ceva să te străduiești cu ori-ce preț
a vedea rezultate îmbucurătoare, dar' legile
pentru economi în zilele noastre așa sunt de
nefavoritoare, încât numai fiind cruțător cum
nu se cuvine unui preot poți progresa, sau
fiind aspru cu cei-ce lucră, ceea-ce earăși nu
se unesc cu preotul.

— Dacă îmi e permis i-ți-aș face o ob-
servare, dăce acum fratele Constantin.

— Mă bucur — și două; răspune bă-
trânul părinte, ear' fratele Constantin începu:

— Eu aprob părerea acelora, care dăce,
că economia și respective porțiunea canonică
e mai acomodată ca salariul fix, — și aceasta
din motivul, că pământul fiind o avere națio-
nală, preoții de comun cumpără pământuri, și
prin aceasta nația progresa. Se câștigă păm-
ent românesc, pe care poate l'ar cumpăra
un om de altă naționalitate.

— Ceva drept ai, — dar' totuși în ge-
neral nu aprob ceea-ce te silești a documenta,
că dacă preotul i-și ar pute împlini misiunea
cum se cuvine, poporul nostru s'ar îmbogăți
și ar cumpăra pământul acela, pe care îl cum-
pără câte un preot lacom, ba mai mult încă,
căci: Nefind preotul ocupat cu economia, pu-
rura ar fi între sătenii sei. I'ar desbăra
mai ușor dela beutura vinarsului, i'ar pute
chiar și în cele economice îndrepta, căci ar
ave timp și după judecata mea ar răsară un
soare mai strălucitor peste nația aceasta, ce
trăește în o penumbra continuă.

Cum sântem ați însă nu e bine. Am
audiat poporenii vorbind despre preoți și di-

când, că cutare și cutare preot e mai rău ca
un Jidov.

Împacă-se asta cu religiunea lui Christos?
Dar' cu mintea sănătoasă? Să predici una și
să faci alta — și eată poporul a și născocit
proverbul:

— Fă ce dăce popa, ear' nu ce face el,
ear' vâile răsună de cântări de aceste:

Decât slugă la popa
Mai bine să bați doba,
Dela dobă vii acasă,
Dela popa nu te lasă.

Trebuie să știți, că noi înainte de toate
sântem „preoți cu crucea n frunte“, ear' nu
economii cu secerea în o mână și cu punga
în cealaltă.

Ce se ține de stolă să vă aduc un exem-
plu: Un om sărac sapă a treia parte. După
o muncă cruntă are 2 care de cucuruz — din
care trebuie să se susțină el, femeia și 6 prunci.
Aceasta i-e toată averea peste iarnă. Din
aceste 2 cară de cucuruz trebuie să-și plă-
tească darea, să-și cumpere lumină, sare, —
opine — cime la femeie și copile... tot
lucruri scumpe aceste. Apoi să mai aibă și
mămăligă pentru traiu, — căci iarna nu se
prea căpăță de lucru. Peste toate aceste în
o zi se tredește cu fătul la ușa, care îi dăce:
„Pe mâne să sfărâmes cucuruzul popii“.
Adese-ori omul cel mai bun la suflet încă re-
flectează ciornicului (fătului): „Ci-că doară
popa are mai mult ca mine“.

Mie i-mi-e destul atâta cu atât mai vir-
tos, că ved că are nițică dreptate. Și eată
— mē's, — dacă le-am băgat în seamă ace-
ste sânt sărac astăzi și necunoscut... dar' sânt
împăcat cu conștiința.

Ceia-ce fac altmintrelea și nu cum am
făcut eu, se îmbogățesc, — dar' nu câștigă
încrederea și iubirea poporului. — Și, Doamne,

pe câți preoți de acestia tineri i-am îngropat
eu... și eu trăesc!..

III.

Acum se trec la alt defect, pe care îl
aveți voi preoții cei tineri, și care i-mi-se pare
că e rău mai mult pentru voi înșiv decât
pentru popor, — și dăcând aceste părintele
mai sorbi odată din păhar și ne îmbia și
pe noi.

Acest defect e îmbrăcămintea.

Atât eu cât și fratele Constantin înhol-
bărăm ochii. Dar' asta ce o mai fi, gândeam
noi și dubitam, că ne va pute convinge și
în aceasta ca până aci. — Bătrânul părinte
a observat aceasta, deci a repețit cu ton
apăsător.

— Așa, așa, îmbrăcămintea.

— Primim porunci dela mai mari, ca
să ne îmbrăcăm în negru — sau cel puțin
în vestimente întunecate... și să nu ne ui-
tăm, că sântem preoți, — aceasta e bună și
frumoasă poruncă... Noi o împlinim cât putem,
— dar' numai cât putem.

Eu am băgat de seamă, că teologii, cum
ești și d-ta, și cu aceasta ce întoarce spre
mine, până sântei în seminar sau sub scutul
părintesc, sântei îmbrăcați bine și frumos —
— domnesc. Ești din seminar, v' mai fac
părinții un caput bun, apoi v' căsătoriți. În
2 ani se strică caputul, în al treilea ar tre-
bui altul, — dar' nu-i pe cel! Umbli cu ce
ai, deci îl iai în spate cum e și pleci la
tîrg... Eu încă m' duc, — ne întâlnim și
abia te cunosc. Căputul de pe d-ta e bun
de dat pomană la oameni săraci, — d-ta
nu-l dai, că n'ai altul. Semi-cilindrul e ros
și vechiu, — adevă e roșu de vechiu și zu-
gu păpușilor întins de ese de sub pantalonii
purtați odinioară numai pe sub reverendă.

Boros Beni spune, că ori-ce discuție s'ar încheia și ori-ce sfaturi înțelepte s'ar da, câtă vreme ministerul de agricultură este atât de slab dotat, mare treabă nu se va putea face în economia națională. Cere intervenire grabnică și măsuri îndestulătoare pentru plantarea dealurilor unde filoxera a distrus viile. Aceasta cu atât mai ales, cu cât în chipul acesta se va putea da de lucru la o mulțime de muncitori, care almintrelea n'au ce lucra și sunt siliți prin urmare să s'arunce în agitații unii socialiste. Vorbesce despre îmbunătățirea solului, așa cum se practică în Anglia, Italia etc. Își exprimă speranța, că ministrul actual de finanțe va veni și în ajutorul ministerului de agricultură și va da mijloacele necesare pentru-ca acesta la rîndul său să fie pus în poziție de a lucra mai cu succes pentru îmbogățirea țării.

Ministrul contelui Bethlen András rugînd camera să-i voteze proiectul de buget, își ține de datorie să arete principiile de care se conduce în administrarea departamentului său. Spune cum greutatea a pus-o întotdeauna pe aceea, ca toate ramurile economiei naționale să fie dezvoltate deopotrivă, să nu se facă aici mai puțin, colo mai mult, ci după un sistem armonios se să desvolte toate puterile ce concurează într-o întărire a statului. Arată, că dacă cineva privește proiectul de buget așa înțeleg, n'ar putea ține că suma de 17.700.000 fl. ar fi mică: vorba e însă că această sumă se împarte în atâtea părți, încât nu se poate susține că este vre-un capitol unde să fie o sumă mai considerabilă. Ministerul dispune de suma de 6.700.000 fl. din care bani însă în fiecare an jumătate se cheltuiesc cu regulara rîurilor. Constă apoi, că cultura cailor a luat un avînt imbecil. Ca să poată face însă mai mult, trebuie să se pună la dispoziție bani mai mulți. Vorbesce despre miseria din Nordul Ungariei și ține, că guvernul ar putea să ajute nenorociților locuitori siliți să iie lumea în cap. Parlamentul să-i pună însă bani la dispoziție. Arată în strălățate ce mulți bani se cheltuiesc pentru asemenea scopuri, câtă grijă se pune pe instrucția economică și meteorologică, ear' Ungaria cheltuiesc puțin de tot pentru asemenea scopuri. Mai vorbesce despre pomări și grădinar, spunînd într-o dată s'a făcut progres pe acest teren. De altfel promite, că va veni în curînd cu un proiect de lege pentru ridicarea economiei țării.

După-ace mai vorbesc opoziționali Nedeckhy Ödön și Molnár József, ședința se ridică.

Străinii în spitalele românești.

Serviciul statistic al serviciului sanitar din România a întocmit un tablou de numărul bolnavilor de naționalitate străină, căutați în spitalele dependente de stat, județ și comună în anul 1891.

În spitalele dependente de stat 606, din care 138 austro-ungari, — 64 Germani, — 15 Italiani, — 42 Otomani, — 9 Greci, — diferite naționalități 214.

În spitalele dependente de județ au fost în total 2434, — din care 1122 austro-ungari, — 87 Germani, — 131 Italiani, — 485

Bulgari, — 122 Sârbi, — 44 Ruși, — 142 Otomani, — 112 Greci, — 7 Francesi, — nici un Englez, — 177 diferite naționalități.

În spitalele dependente de comună au fost: 1284 în total. Din care 483 austro-ungari, 121 Germani, 44 Italiani, 137 Bulgari, 69 Sârbi, 34 Ruși, 151 Otomani, 113 Greci, 7 Francezi, 6 Englezi, diferite naționalități 119.

În total dar' face 4324, din care:

Austro-ungari	1743
Germani	272
Italiani	190
Bulgari	664
Sârbi	263
Ruși	88
Otomani	340
Greci	234
Francezi	14
Englezi	6
Diferite naț.	510

„Românul“.

Clerul grec și bisericile române din Macedonia.

Moloviște, Macedonia, 20 Aprilie 1892.

De nenumărate ori s'a ținut și earăși repet, că cel mai neîmplacabil inamic al românismului din Tarcia a fost și este clerul grec, și cu deosebire capii superiori bisericesci, care sub pretext, că vin aici pentru ocrotirea bisericilor ortodoxe și pentru răspîndirea quasi a preceptelor din sf. evanghelie la poporul creștin, în realitate însă au misiunea infernală de a face propagandă paterlistă, corupînd prin varii și neonest mijloace caracterele nevinoase ale Românilor, stricînd moravurile lor, punînd în mod ocult vîrjă și zizanie între ei, cu scopul blamabil și diabolic de a-i abate dela idea salvatoare de naționalitate astfel, că făcîndu-i pe toți Români partizani ai grecismului la urma urmelor să aibă pe ce se baza pentru a pretinde dela Europa anexarea Macedoniei la teritoriul grecesc.

Conform iradelei imperiale din 27 Iunie 1891 sub nr. 14, care sună, că Românilor li-s'a recunoscut dreptul de a se ruga lui D-zeu în limba lor maternă și de a se folosi pentru acest scop în bisericile lor de cărțile eclesiastice românești tipărite la București, Români din mai multe localități au avut fericirea a auzi în bisericile lor să răsună dulcea lor limbă părintească.

Astfel și aici în Moloviște, orașel emnamente românesc, situat la o distanță de trei oare departe de orașul Monastir (Bitolia), după primirea circularii ce ne-a trimis-o cu autorizație imperială dl Atanasescu, delegatul Românilor din Turcia, s'a început încă de atunci a se ceti în limba română în biserică chiar la strana dreaptă.

Archieul respectiv l'a început încă aflînd de aceasta își desfășură toată activitatea sa, ca să facă să dispară din biserică din loc cântarea în limba română. Deci cu ocaziunea hramului sf. biserici de aici, Preasfinția Sa a venit aici aducînd cu sine și deciziunea de a șterge limba română din biserică. Întrînd în biserică Preasfinția Sa să oficieze, s'a îmbrăcat cu hainele sale pontificale. Auzînd, că se cântă românește în biserică,

s'a mîniat foc și imediat se desbrăcă de hainele cele sacre și ordonînd preoților a-l limita și Sfințile Lor și a lăsa slujba pe jumătate, a eșit afară și astfel biserica s'a închis și poporul a plecat.

Este de notat a spune, că Preas. Sa din cestiune a reclamat a doua zi chiar la autoritățile turcești respective, zăgrăvind pe cântărețul totodată și învățătorul român, dl Spiro Popescu, ca turburător, care conturbă biserica sa, (sic!) obstrucționînd prin cântarea sa în limba română cursul oficiului divin; însă autoritățile otomane, înțelegînd planurile arhierilor și agenților propagandei paterlistice, planuri ostile și subversive imperiului lor și-au făcut ureșchia toacă — și aceasta cu drept cuvînt, de oare-ce Preas. Sa n'avea de ce să se plîngă — și astfel arhierul vîdînd, că nu mai are aceeași influență ce o avea altădată pe lîngă guvernul, a lăsat cestiunea baltă și n'a mai avut curajul de atunci — sînt acum 8 luni — de a șicana altădată pe cântărețul român, care a cântat și cântă românește în biserică.

Oh! ce frumos știu a se lupta arhierii greci! Și cu ce? Cu crucea în mînă! Și oare până cînd?

Din ordin patriarhal arhierul în cestiune a fost permutat acum două luni în altă eparchie și a fost înlocuit prin Preas. Sa dl Antim, care pe dată-ce s'a informat, că în biserică de aici se cântă românește și chiar la strana dreaptă, a întrebîntat cele mai drastice mijloace spre a face să nu mai răsună în biserică limba română, ci exclusiv cea greacă. Pentru acest scop Preas. Sa cu câțiva renegați fanatici efectură prin bani a aduce aici înainte de Paști un dorobanț, ca să oprească pe cântărețul român de a cânta românește în biserică barem în săptămîna mare și la Paști.

După-cum m'am informat dorobanțul (sovariu) a venit aici fiind cerut dela superiorul său din partea dîcei grecisitoare locale, pentru-ca să nu se întempe vr'un scandal tocmai la Paști, cu alte cuvinte, să mențină buna ordine și liniște aici. Eforul grec, un renegat fanatic, i'a explicat, că turburările ce se întempe câte-odată aici proced de acolo, că un oare-care dascăl român cetesc românesc în biserică. Deci ca să fie liniște, i-s'a spus, că n'are decît să oprească pe cântărețul român de a căuta în biserică pe românesc.

Dorobanțul îndată-ce sosi aici somă pe dl Spiro Popescu, cântărețul și în același timp institutor român, derogîndu-i cântarea în limba română din biserică. Pentru prevenirea unui scandal am decis să cânte prohodul Vinerii seara din săptămîna mare numai elevii școlii române, care au fost preparați prealabil ad hoc. Așadar în seara sus indicată elevii dela școala română se presentară cu toții la biserică, unde începură se cânte românește; însă dorobanțul care era de față în biserică, imbulit și ordonat fiind de eforul grec, a oprit imediat pe elevii români de a mai cânta, alungîndu-i chiar din biserică cu pușca în mînă. Elevii români fiind oprîți de a mai cânta, luară rîndul elevii dela școala greacă, care cântară grecesc fără a fi de loc conturbați. Elevii români vîdînd, că elevii școlii antinaționale au fost mai privilegiați

se infuriară tare, încât apărură prin partea cealaltă în mijlocul bisericii și începură earăși se cânte românește; dar îndată dorobanțul i'a oprit urmărindu-i în biserică și lovindu-i cu dosul (patul) puscii. După această alungare, elevii români din nou apărură prin partea cealaltă, însă și de astădată au fost oprîți cum începură se cânte și imbrănciți de dorobanțul. Această acțiune s'a repetat de mai multe-ori de elevii școlii române, care se luptară vitejesc în biserică pentru apărarea limbii române din biserică, unde adversarii românismului se serviră de forța armată.

Poporul vîdînd scena aceasta, opri cântarea elevilor atât celor dela școala română, cât și celor dela școala greacă și decise ca să cânte prohodul pe grecesc numai preoții, care îndată se puseră pe lucru. Partizanii grecismului vrînd să profite de retragerea elevilor, mijlocul ca să fie aduse chiar nopsele fetele dela școala grecească în biserică, unde sosind imediat două câte două, începură să cânte și ele prohodul pe grecesc. Elevii școlii române auzînd pe elelele cîntînd pe grecesc, reîncepură și ei să cânte românește, așa, că nimic nu se înțelegea în biserică din cele cetite. Poporul din biserică vîdînd că scena lua din ce în ce proporțiuni și mai mari, decise depărtarea din biserică a fetelor, care imediat, avînd în frunte pe profesoara lor, părăsiră volean nolan biserica, unde n'au stat decît un sfert de oară. Partizanii grecismului nu mai puteau de necaz, vîdînd fetele lor împreună cu profesoara lor date afară.

În sfîrșit slujba se termină în limba greacă. Și în ziua de Paști încă nu s'a cîntat românește, fiind dorobanțul aici; însă a doua zi după plecarea lui, earăși dl Spiro Popescu, cântărețul și institutorul totodată al școlii române din loc, începu să cânte în limba română ca și mai înainte, fără-ca vre-unul din grecomanii să cuteze a ține măcar un cărc.

Cît pentru incovenientul ce a adus românismului sovariu, în curînd se vor lua măsurile convenite de către conducătorul sfintei cauze române din Turcia, ca să nu se aducă altădată asemenea incoveniențe, care ar putea aduce descurajare poporului român de inimă și de suflet.

Din cele-ce proced așadar' se vede clar și categoric, că cel mai mare adversar al românismului din Turcia este clerul grec și mai ales capii superiori bisericesci, care cu ajutorul bisericilor și școlilor grecesci parasite, în care întrebîntarea și învățarea limbii grecești este ca un monopol și cu ajutorul cătorva renegați fanatici, care ademeniți fiind pentru o onoare efemeră ce li-se face din partea arhierilor greci, își atrag maledicțiunea eternă sugrîmînd sentimentul național și în genere neamul lor, reușesc a face multe atentate pentru înăbușirea sentimentului nostru național, și prin urmare a pune obstacole promovării și propagării sfintei cauze române; însă totuși nu ne pierdem speranța, că vom triumfa în curînd, fiind sub Egida impenetrabilă a M. S. gloriosului și marinosului nostru Sultan, care dorind per eminentiam egala îndreptățire a tuturor naționalităților de sub sceptrul M. Sale, nu numai că nu ne va lăsa să devenim prada grecismului, ostil im-

perului său, ci ne va scăpa de sub jugul clerului fanariot, — asta o șcim pertinent, — dînd și nouă Românilor precum a dat Bulgarilor și Grecilor dreptul de a avea un episcop român.

Aceasta o reclamă secolul în care trăim, căci adevărul este în vezi adevăr, măcar să stee nu știu cît îngropat la rădăcina arborelui, totuși trebuie să triumfeze eșind la iveală.

Buia.

CRONICĂ

Sinodul archidiecezan gr-or. a fost închis Mercuri seara de către părintele Metropolit Miron.

*

Archiducele Albrecht, după-cum i-se telegrafează lui „Frankfurter Zeitung“, cu prilejul călătoriei sale cu statul-major general, va merge și la Belgrad, ca să întoarcă în numele Maiestății Sale visita ce regele Alexandru a făcut în vara trecută la Ischl.

*

Representația de diletanți, care a avut loc aseară în teatrul orășenesc de aici, a avut un succes neașteptat de strălucit. De permițându-ne astăzi spațiul, vom reveni în n-ur viitor cu o dare de seamă detaiată. Pentru astăzi ne mărginim a constata, că teatrul a fost plin de public ales, aproape numai românesc din Sibiu și giur, care a ascultat cu încordare jocul peste așteptare de sigur și precis al tinerilor diletanți. Aplauze, bugete etc. n'au lipsit. După teatru a fost petrecere cu joc în pavilionul dela „Hermannsgarten“. Aceasta a ținut cu cea mai deservită animație până dimineața. Pentru scopurile filantropice a reprezentației încă s'a adunat o sumă destul de frumoasă.

*

Tot mai sînt Nemți în Budapesta. În ședința din urmă a dechaturului din Budapesta a pus dechaturul Bogisich întrebarea, că ce țin preoții dela diferitele biserici din capitală despre actuala organizație a serviciului divin. El pentru persoana sa a declarat, că parochienii sei din Buda nu sînt mulțumiți cu serviciul divin unguresc, și de aceea el va cere dela primarele reintroducerea serviciului divin nemțesc. Tot așa s'au pronunțat și preotul din Buda-veche, Kirchhofer, și preotul Kanovics din districtul Josefstadt.

*

Primul debut alui Serban Miklos. În sfîrșit putem înregistra, că faimosul „fior al popii din Voila“ și-a început activitatea de deputat dietal. Asume foile din Budapesta înregistrează, că la dineul parlamentar, dat alaltăieri de președintele casei deputaților, bine cunoscutul maghiarizator al institutelor române din Năsăud, contele D. Bánffy-paşa, a fost poftit și Voila Serban Miklos. De, băiat de bună speranță! Și la mai mult!

*

O moștenire grasă. Magazinul dela gară din Sătmár, M. Hoffmann a moștenit dela un unchiu din America nu mai puțin decît 7 milioane livre sterline.

*

O căsătorie interesantă. Din Berlin vine școara interesantă, că fiul principelui Bismarck, contele Herbert Bismarck s'a logodit în Fiume cu ficia contelui G. Hoyos, compozesorul fabricii de torpile din Fiume.

*

vechi — scapără — se aprind ruginiturile și răsărind soarele salută — popoară liberă — și oameni muncitori — răsplățiți — Muncii și veți ave răsplăți. Și cînd veți potnici în lucrarea voastră salutară, aduceți-vă aminte de noi, care poate prin mai mari necazuri decît voi am trecut, și veți îmbrăbățați.

Aveți în vedere, că bătrîni au pus baze solide și românești la toate lucrurile începute de ei, și că voi depărtându-vă dela calea arătată de ei, aveți se rătăciți. Avevoim am găsit-o noi — și mult o am căutat această cale. Voi aveți numai se pășiți pe ea, se progresați!

Biserica noastră e catolică — românească. Catolică în credință, dar' românească în slujbele, în ritualul său. Îndulciți-vă în credința cea sfîntă a micii biserice române, dar' fiți santinele neadormite în pădurea ritualului, datinilor și instituțiilor bisericii răsărîtorului, căci aceasta e baza, pe care rădămiți au lucrat părinții nostri în speranță de a aduce fericire cerească și pămîntească poporului românesc.

Am sfîrșit pentru astă-seară. De altădată ve voi mai povesti câte ceva din trecutul și experiențele mele. Acum să bem câte un pahar de vin, ear' Măriuța se ne cânte una, cea mai nouă care o șcie. —

Măriuța privi cu coada ochiului spre mine, parea că ar vrea să-mi dică: ajută-mi... Eu încă eram meșter, am făcut cu capul semn că: las pe mine! — și ea începî lin și dulce:

Scii tu cînd te țineam pe brață
Și îți juram amor, scii tu...
Acelea cîsurile de dulceată
Tu le-ai uitat, eu însă nu, etc. etc. —

Era așa de semnificativ acel „nu“. Eu i-am ajutat, ear' cînd s'a finit cîntarea mie mi-se părea că o aud încă. De ar fi fost o damă crescută în pension n'ar fi cîntat o așa

frumos, — dar' ar fi așteptat sărături de mînă. Măriuța din contră se simțea fericită că o ascultă.

Doamne, cît era de frumoasă și peste toate cît era ea de bună!!! —

Părintele se uită lung timp înaintea sa în gol... apoi ține cu glas jalnic: E ruptă mîmă-sa! Glasul îi era tremurător, și două lacrimi i-se furisară pe sub gene.

Două lacrimi care deplăneau o viață de fericiri nedescriptibile. . .

Era tributul dat unei ființe scumpe — dar' pierdut!

Măriuța a observat tot lucrul, dar' s'a ținut se nu plîngă. Șcia ea, că prin lacrimi numai mărește durerea părintelui său.

Au trecut 4 ani de atunci' dar' îmi pare-că și azi vîd pe Măriuța cum torcea de-a dreapta părintelui; pe Constantin cum asculta poveștele și pe bătrînul cum vorbea. —

Trăiesce și acum părintele și e tot cum a mai fost — iubit de popor, și uitat de mai marii lumii, — dar' e fericit ca omul, ce a corespuns chemării sale; și întorcîndu-se cu privirea îndrît — în trecut își poate ține lăși: „Am fost cum cinstit!“

Ear' Măriuța, cum am ține, are doi ficioiri mîndri și frumoși. Mă mîngău că am și eu o fată. — Cine șcie?... dacă am întîrziat eu... da... de va fi ea... mai norocoasă. —

*

Părintele Nicolae va ceti „Tribuna“ — și va auzi, dacă alții primesc bine sau rău poveștele sale. De le vor primi mulți bine — îmi va concede se scriu din trecutul său, — dacă nu mai strigă încăodată în lume înainte de a spune: „Am fost cum cinstit!“... Și puțin pot ține aceste vorbe fără se roșască — așa cum s'eracul Popa Nicolae le ține. . .

M. Gheja, 20 Februarie 1892.

Ajuns aici preotul gustă prosa cea amară a vieții în toată puterea cuvîntului. — Dar' nu spune la nime, — i-e rușine!

Și de unde toate aceste, — din vina lui.

O pălărie lată și simplă e cu 1 fl. 50 cr., nu cu 3 și 4 fl. ca semi-cilindrul. Un căput bun de pănură sură e țesut și tors acasă, bani trebuie numai pe făcut. Un pieptar bun iarna pe sub el, cioareci de pănură sură și cisme cu 6 fl., care țin 2 ierni. Lucru bun și ieftin.

Eată îmbrăcămîntea care corespunde venitelor noastre. Eu așa mă îmbrac și sînt totdeauna bine îmbrăcat. Aceasta nu e nici în contra legilor celor mai mari. — Pănura sură e materie închisă și acomodată. — Căputul de pănură ține 6 ani încheiați și poți umbla cu el pe lîngă vre-un boulean ori vâcușă ce biată i'a dăruit D-zeu, că nu se cunoaște pîrl pe el.

No! No! nu vî scandalizați, ține mai departe părintele, vîdînd expresiunea de mirare a feței noastre.

Părinții noștri au trăit tot în aceste porțiuni canonice, și au trăit mult și bine, căci nu erau luxoși. Voi cesti tineri dați pe nădușie după avari, — umblați — cum puteți, numai să fiți în haine domnești. Vî mai faceți și de rîs și pe urmă muriți oboșiți de osteneală și muștrați de conștiință cînd sînteți de 40 ori 45 ani.

Nu mai atîta trebuie să te întinzi cît ajungi! Sînt preoți bogați, care sau că au eredit avari sau că sînt trîgăi, sau că au eredit și sînt și trîgăi. Acestia au ce le trebuie, dar' tot nu moștenesc lumea. De ce? — Nu știu!... Așa vrea Dumnezeu! Mor și acestia cînd le e lumea mai dragă și rămân de ajuns bătrînețe unse numai cei cinștiți, căci numai ei au liniștea sufletului.

Dacă s'ar schimba treaba și preoții ar deveni salariați, atunci ar pute umbla ca în

seminar, căci n'ar trebui să țină de coarnele plugului și să încarce carul. Și cei mai mulți sînt siliți a le face acestea, dacă nu toată viața, cel puțin în unele restimpuri ale vieții.

Cunosc un tînr, care a eșit din seminar cu mari speranțe în viitor, — era un băiat talentat, — dar' a ajuns în parochie slabă — de tot. —

Pe cînd era în seminar se plîngea că nu e bun costul, deși dreptul vorbind, acasă la tatăl său nici în ziua de Paști nu era ca în seminar. . . Acuma venind în parochie — are o casă coperită cu trestie, prin coperișul căreia — cînd sînt ploii torențiale iutră apa. — Are o odaie de locuit și o tindă cu cup-tor de pită în ea. — Pivnița nu e. Butea cu curechiu e în casa în care locuiesc el, soția sa, 2 copii, și are și un servitor schiop. Închipuiți-vă primăvara ce e în casa lui. M'am nimerit în o astfel de țî la el și am observat, că avî în casă butea cu curechiu, carea da un miros, pe care tînrul preot nu-l pute suferi în seminar. — Apoi o oaică cu miel; dinaintea ei o coșarcă cu fîn, leagănul, 2 paturi, sub paturi 4 cloșce pe oau, — una umbla croncînd cu pui după ea prin casă, ear' în două cornuri ale casei 2 găscă pe cui-barele lor.

Pe masă nise sfîrșituri de mămăligă rămasă din seara trecută, și la fereastră din fund rîsboiul, ear' pe sub rîsboiul mînjala.

L'am găsit pe popa mînjînd firele, ca se poată preoteasa țese. Acum nu-i mai mîroasă curechiul ca în seminar! Și pe lîngă toate acestea lîngă mămăliga de cu seară sta împăturată „Tribuna“. M'am mirat, cum de se mai plîng gazetele că n'au abonanți!

Ea vorbesce din păține, iubii mei, — la respectivul preot ceea-ce m'a mirat mai mult a fost, că el așteptîndu-mă pe mine se

înververendase, și astfel înververendat își îndeplina lucrul mai sus pomenit.

Era adevă glumeț băiatul, și tocmai sosise circularul, în care se cerea dela preoți se umble îmbrăcați cuviincios. El 'mi-l puse sub ochi și ține cu ton grav: Așa-i dar', că eu sînt la culmea misiunii mele! Pe preoteasa însă o năpădîră lacrimile... și țesea ca trei.

Mie 'mi-s'o fost pus un nod în gât — era cam jalnică privelisea!

Faceți-vă iubii poporului, ca să-i câștigați încrederea, așa v'am ține la începutul poveștelor mele, așa vî ține și acum.

Aceasta însă n'o puteți face decît urmînd pe bătrîni. Voi v'afi obișnuit a vedea în noi nise oameni mai simpli decît sîntem în adevăr, și pentru ce? Pentru-că nu purtăm cilindru ros de dintele anilor, nici căput de postav ciuruit de tempești.

Aceasta e o mare greșală. Au nu vedeți, că generațiunea noastră ce pere acum, a dat oamenii cei mai iluștri românismului. Cine a purtat greul anilor 1847—48—49, dacă nu această generație. Au nu prin oamenii acestia au venit toate ideile mari și generoase în poporul românesc? Căutați chiar și azi unde sînt capetele cele mai înțelepte, au nu la copiii crescuți sub bunul, eruditul și marinosul episcop Lemény. El a cădî jertfă revoluțiunii, — dar' așa se știu, că așa suferit mare a avut acel episcop, încât o lume de idei mari și generoase a dus cu el trecînd pe ceea lume.

De aici încolo vindecarea relelor ce există în sinul poporului nostru e opera voastră, a celor tineri. Nu desperați când vedeți că ostenelele voastre nu sînt remunerate. Așteptați și lucrați. D-zeu răsplătesc — pe rînd... Lumea e în o fermentație continuă... Idei nouă răsar, se ciocnesc cu cele

Societatea „Unirea” în Bucovina. Din Cernăuți (Bucovina) primim următoarele: Înalțul guvern c. r. al țării cu rezoluțiunea din 21 Martie a. c. nr. 3988 a aprobat statutele societății „Unirea”. Deci în scopul constituirii societății și a alegerii comitetului, care va avea să conducă afacerile ei, ne luăm libertatea de a invita cu tot respectul pe domnia-voastră, ca să binevoiți a lua parte la prima adunare generală constitutivă a societății, care se va ține Duminică, în 3/15 Maiu la 4 oare p. m. în sala reuniunii de cântări („Musik-Verein”). Ordinea zilei: 1. Cuvânt de deschidere. 2. Alegerea protectorului și a curatorului. 3. Alegerea președintelui și a vicepreședintelui. 4. Alegerea a cinci membri în comitet. 5. Alegerea a doi revisori pentru cercetarea socotelilor. 6. Propuneri eventuale. Rugăm deci pe toată suflarea gr.-or. din Bucovina să binevoiască a sprijini scopul societății și a participa la adunarea generală constitutivă. Scopul societății este (§. 2.): a) perfecționarea membrilor sei pe terenul musical și literar-național bisericesc; b) dezvoltarea spiritului social; c) formarea sau îndemnarea spre formare de cabinete de lectură prin sate și d) înființarea de coruri vocale cu caracter bisericesc-național. Membru al societății poate să fie ori-care gr.-or. din Bucovina. Cernăuți, 19 Aprilie (1 Maiu) 1892. În numele comitetului provisor: Vasile G. L. Lăzăreanu, h. t. conducător. Nicolae Rachmistriuc-Codreanu, profesor de cântări.

Milan joacă! Din Paris se telegrafează, că exregele Milan al Sârbiei a câștigat denuași la cursele de cai din Saint-Quen un rămasăg de 100.000 franci. Câte odată își ghicesc și norocul locul.

Dela Ateneul român. Comitetul Ateneului s'a adunat alaltăieri seară sub președinția dlui N. Crețulescu și a proclamat, ca membri pe domnii Al. Vlăduț, dela Vrancea, Dr. Urechii și Gr. Maniu. Ministerul instrucțiunii a făcut propuneri comitetului Ateneului, ca statul să completeze sub anumite condițiuni construcțiunea palatului Ateneului. Comitetul Ateneului a decis să adere la propunerile ministerului.

Organizarea clerului român. Cetim în „Românul” de ieri: Dl ministru al instrucțiunii a dat însărcinarea dlui C. Erbeceanu și dlui Dr. I. Cornoiu, ambii profesori la facultatea de teologie, a face un memoriu de stare și organizarea clerului din Rusia, Grecia, Serbia, Bulgaria și Bucovina, după care d-sa voiesc a se orienta în alcătuirea legii pentru îmbunătățirea sorții clerului. Lucrarea profesorilor de un conținut important, ieri 20 Aprilie, a și fost prezentată dlui ministru de culte și instrucțiune publică.

Omul sâlbatic din Buzău. Sub acest titlu foile din România scriu: Sâmbătă 11 curent, se petrecu în orașul Buzău un fapt cu totul hazliu. Un așă lipit pe strade anunță, că a sosit un om sâlbatic (African) de vârstă numai pentru câteva zile. Lumea curioasă se grăbia care mai de care să-l vadă. Între vizitatori au fost și d-nii Nicu Sărățeanu și Iorgu Chirulescu. Acestor domni părându-se că omul sâlbatic este prea sâlbatic de oare-ce avea mâinile legate și făcea urit la d-lor, îi puse la bănuială, că trebuie să fie un șarlatan. Dl Mircescu, profesor și pictor, îndată cum îl văzu constată că după tip nu seamănă a African, se apropie mai mult ca să constate și natura, culoarea feței; la apropierea numitului domn africanul înțelege pericolul, începe a face urit de tot clăntăind dinții și simulând a mușca, atunci dl Mircescu îi aplică o palmă sdravenă... Fenomen: ... pe obrazul Africanului rămase cinci tipare de degete albe, ear' cinci degete ale palmei dlui Mircescu erau negre. La vederea acestui spectacol curios, un ris general se produse, lumea nedumerită nu scia ce să ăreadă, sau dl Mircescu își vâpaise palma cu alb, ca să-și bată joc de African, sau acesta își vâpaise fața ca să-și bată joc de public. Sfârșitul este, că poliția, care se amestecă în toate intervine și aci, desleagă pe sâlbaticul African, care devenise mai laudă decât un miel, îl spală bine și-l metamorfoză într-un Grec alb și frumos. Apoi atât pe el cât și pe celalalt, care se da de stăpân al Africanului, îi duse la poliție cu toate protestările și certificatele ce arăta dela nise primării oarecare, prin care se atestă că în adevăr Grecul este African și om sâlbatic. Se află apoi, că acești șarlatani mistificase deja două din orașele noastre cele mai principale: Galați și Brăila, unde nu au putut fi demascați.

Cadoul anarhiștilor. Organul papal „Moniteur de Rome” scrie, că regele Umberto a primit la 1 Maiu nu mai puțin decât 200 scrisori amenințătoare.

Un mijloc popular. În franzbrantwein-ul lui „Moll” li-se ofere bolnavilor cu suferințe de reumatism și podagră un mijloc atât de tămăduitor cât și ieftin. Prețul unei sticle dimpreună cu instrucțiunea de întrebuințare 90 cr. Expediție zilnică pe lângă rambursă postala prin farmacistul A. Moll, furnisor al Curții imp. și reg. Viena, Tuchlauben 9. În farmaciile și magazinurile de materiale din provincie se se cerea expres preparatul lui Moll cu marca de scutire și iscălitura acestuia.

Studii etnografice asupra creșterii și dezvoltării corpului omenesc cu privire la împregiurările și datinile noastre.

De Dr. T.
(Urmare).

Temperamentul Românilor, ca și a tuturor popoarelor de religiuene noastră, în urma „obiceiurilor” noastre cultivate de o mie de ani, s'au schimbat și s'au apropiat acum de temperamentul unei rase străine, de a Muscalilor. Mojiica noastră încă devine dela Murkyul *) rusesc.

Nu mai un popor credincios ca și noi al religiei grecesci a putut atâta suferi, cât am suferit noi, altul s'ar fi eliberat, sau ar fi dispărut. Scriitorii nostri bisericesci, care afirmă, că mântuirea noastră numai în stricta îmbrătoșare a religiei s'au întemplat, ar fi trebuit se adauge, că și a nobililor din Ardeal au fost.

Sfântul Sava nu 'și-ar fi dat suflul sub loviturile plesnelor de bou, dacă un alt antecesor al lui n'ar fi eșit în calea lui Mihai cu evangelia în mână, când a voit să stîrpească nobilimea ungurească din Ardeal.

„Capul ce se pleacă sabia nu-l tae
„Dar” cu umilînță lanțu-l încovoae.”

Temperamentul Românilor numai în capul unor naționaliști înflăcărați e sanguinic, în realitate e flegmatic, ca urma vegetarianismului preponderant ce durează acum aproape de două mii de ani.

După anuarul ces. și reg. sanitar al ministrului de război din Austro-Ungaria, poporul român inclinează mai tare dintre toate popoarele din monarhie spre tuberculosă (oftică).

Morbul acesta răspândit peste tot pământul, a cărui vindecare problematică a cutreerat în anul trecut toată lumea civilizată, nu e alta decât un bici dăesc legat de călcălele sărăciei și miseriei omenesci, precum și de o educațiune irațională modernă a tinerimii și a desfrînării în genere. Călea pe care se află colegul Koch e, după părerea mea, cu totulul falsă și metoda sa irațională. Vindecarea omenirii de boala aceasta depinde dela deslegarea cestiunii sociale, dela abdicarea puținilor avuți nesațioși în favorul mulțimii, cum foarte bine a dîs tînărul împărat al Germaniei către capitaliști în Brandenburg, dela îmbrățișarea sinceră a dogmei fundamentale creștinesci „iubesc și ajutoră pe deaproapele tău ca și însuși pe tine...”

E o fatalitate omenescă, că tocmăi cei-ce lucră mai mult și mai greu se nutresc mai rău, din contră cei-ce se nutresc mai bine lucră mai puțin sau nimic, din care abnormitate eară numai morburii **) și desfrînări pot rezulta. Principiul fiziologic, că nutre-mântul trebuie să stea în proporțiune directă, eară nu indirectă cu ocupațiunea, nu se vede observat la nici un popor. Pe tot pământul domnesce numai maxima lui Darwin, lupta de existență între organisme, unde cei slabi sau învinși, trebuie se dispară și se fac loc celor învingători.

Condițiunea primă de a reuși e un corp nutrit bine, un ochiu ager, un braț oțelit, cum noi nu aflăm la popoarele de religiuene grecească sau vegetariene și de aceea pe toată linia trebuie se se retragă înaintea celor carnivori și mai energici.

(Va urma.)

*) Tranzit rusesc.

**) Marienbad etc., unde descarcă untura cu forța.

Peșta redacțiunii.

Dlul G. St. în Tâșnad. După curioasele reser-ve de ne facă am voi se scim cu ce ne „garantezi” adevărul apuselor d-taie?!

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 7 Maiu n. Proiectele de lege despre regularea valutei vor fi terminate și prezentate celor două parlamente până la 12 l. c.

Berlin, 7 Maiu n. Retragerea lui Rudini a provocat aici regrete personale, dar' mai mult nu. Obligamentele de alianță rămân intacte.

Paris, 7 Maiu n. O scrisoare circulară a Papei către cardinalii francezi îi îndeamnă să recunoască republica necondiționat.

Londra, 7 Maiu n. Salisbury a declarat ministrilor conservatori, că trebuie se se întrepună toți pentru a combate homerule-ul, care compromite vađa Angliei.

Bibliografie.

În comisiunea librăriei W. Kraft din Sibiu au apărut următoarele două piese musicale:

„E noaptea 'ntunecoasă și stelele lucesc”, serenadă pentru o voce și piano, cuvinte de N. Scheletti, musica de Tudor cavalier de Flondor. Prețul 50 cr.

„Rândunica” (Rândunică, rândunea, de-ai cunoasca jelea mea), pentru o voce și piano. Musica de Tudor cavalier de Flondor. Prețul 50 cr.

În editura tipografiei „Gutenberg”, Iosif Göbl, din București a apărut:

Amintiri din războiul austro-german dela 1866 (Românii din oștirea austriacă), de Gabriel Andreiași, fost sublocotenent.

A apărut:

Statistica judiciară din România pe anul 1886. București 1891.

A apărut:

Tratat despre expropriațiune pentru cauza de utilitate publică. Explicațiunea teoretică și practică a legii din anul 1864, adnotată cu jurisprudența înaltei curți de casațiune, urmată de un apendice, conținând legea de expropriațiune și formularele actelor cerute de această lege. De G. Th. Avinianu, avocat al căilor ferate române. București, 1891.

A apărut și se află de vânzare la toate magazinele de muzică din București:

„Caritate”. Marș pentru două pianu cu opt mâini de dl C. M. Cordoneanu.

În editura Ateneului-Român din București a apărut:

„Importanța caracterului național în progresul omenesc”. Conferență rostită în seara de 27 Februarie 1892 de Gr. Maniu. Prețul 50 bani.

A apărut:

Tablou de materiile cuprinse în cele 12 volume din „Buletinul societății geografice române”, publicate dela 1875 până la 1891 inclusiv. București, tipografia Toma Basilescu, Bulevardul Elisabeta nr. 111.

A apărut de sub presă și e pus spre vânzare la „librărie școalelor” C. Sfetea din București:

Poveștilelor spre întrebuințarea tabelelor de părete pentru scris și cetit, publicate de minist. cultelor și instrucțiunii publice, precum și pentru tractarea Abecedariului român de V. Gr. Borgovan, directorul școalei de aplicație de pe lângă școala normală de instituitori din București. Prețul lei 1.50.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la toate librăriile din România următoarele cărți:

„Napoleon Bonaparte la școala din Brienne”, „Napoleon Bonaparte în Italia” și „Napoleon Bonaparte în Egipt”.

Oălindarul zilei

26 Aprilie (8 Maiu) 1892

Julian: Sfântul Vasile.

Gregorian: Juvenal.

Soarefe: răsare 4.33, apune 7.21.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 7 Maiu n. 7 oare dimineța.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 725.9)	Temperatura aerului la 2 m. de suprafață	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
Observată	Diferența din proiecție		
717.9	+0.2	+11.5	+2.42+9.3

Din țeară 5 Maiu n. 7 oare dimineța.

Stațiunile	Presiun. atmosferică în mm.	Temperatura aerului la 2 m. de suprafață	Vântul
			direcția
Budapesta	753	+11.9	S
Sătmăr	754	+14.4	SO
Cluj	754	+12.0	NV
Orșova	755	+15.9	O
Arad	755	+15.5	V
Panciova	755	+14.6	NV

Sosiți în Sibiu.

La 7 Maiu n.

„Hotel Neurhrer”. Droc, protopop, din Merceurea. Signund Kubic, din Viena. A. Donat, din Viena. Frid. Dejens, din Budapesta. Herman Schwarz, din Mureș-Ogoheiu, comercianți.

Hotel „Habermann”. Constantin Ultsch, oficial de poștă din Budapesta.

Economice.

Dela direcțiunea căilor ferate ung. de stat. Camera comercială și industrială din Brașov ne reacează să publicăm, că în birourile sale se află publicațiunea direcțiunii căilor ferate de stat despre vânzarea materialelor folosite rămășițe, etc., precum și consignațiunea acestora. Vânzarea se va face pe calea ofertelor. Termul de ofert este 20 Maiu l. c. Cei interesați pot vedea publicațiunea respectivă în oarele de oficiu obicnuite.

Două vapoare au fost comandate în trănitate de către guvernul român spre a face curse de pasageri dealungul Dunării, așa că începând cu primăvara viitoare se va crea un transport de pasageri între Galați și Turnu Severin și un serviciu local între Brăila și Galați.

Vapoarele acestea vor fi construite după sistemul celor americane, care circulă pe Mississippi și vor fi arangiate în modul cel mai confortabil. Se va mai construi un remorcher mic pentru trecerea cataractelor Dunării când apa va fi mică și această flotilă de pasageri va fi completată cu 30 șleperi noue.

Decamdată flotila aceasta va fi administrată de regia monopolurilor statului.

Insolvențe mari s'au produs în branșa fabricelor de zahăr din străinătate, mai cu seamă falimentul unei mari rafinerii din Beemia cu un pasiv de 400.000 florini a sgduit multe bănci, între care banca de credit agricol, Anglo-Bank și altele, din această pricină au și căcut cursurile bancei anglo-austriace.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 19—20 Aprilie v. 1892

L. Mendel & comp. lui A. Erling, grâu bulg. 7000 hect., 11.25 lei. M. Cusof lui A. Erling, grâu bulg. 3050 hect., 11.15 lei. Frații Bach lui A. Erling, grâu bulg. 10.000 hect., 11.15 lei. Frații Bach lui Sam. & Fried., grâu bulg. 3800 hect., 9.35 lei. A. Lombardo lui Sam. & Fried., grâu bulg. 6600 hect., 12.05 lei. D. Vlasopulo lui Sam. & Fried., grâu bulg. 1100 hect., 10.40 lei. C. Cotis lui J. Dreifus & comp., grâu bulg. 2500 hect., 11.65 lei. B. Kivich lui F. Carnevali, grâu bulg. 1400 hect., 10.80 lei. S. Blumen lui F. Carnevali, grâu bulg. 1300 hect., 11.— lei. T. Culos & Lecos lui Chrisoveloni fr., grâu bulg. 3800 hect., 10.40 lei. T. Culos & Lecos lui Chrisoveloni fr., grâu bulg. 3700 hect., 10.90 lei. M. I. Marghiloman lui G. Nicolopulo grâu bulg. 7000 hect., 10.05 lei. P. Violato lui H. Goldenzweig, orz 720 hect., 5.55 lei. P. Gheorgiu lui Dreifus fr. & comp., porumb 1500 hect., 8.10 lei.

Cereale sosite.

Pe apă: grâu 3050 hect., secară — hect., porumb — hect., orz 720 hect., rap. sêlb. — hect., ovės — hect.

Pe uscat: grâu — hect., secară — hect., porumb 4000 hect., orz — hect., fasole — hect., rap. sêlb. — hect., ovės — hect.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu. Dela 6 Maiu Grâu frumos 70 până 80 chilo fl. 6.50 până 7.10, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 5.63 până 6.20, secară 70 până 74 chilo fl. 4.60 până 5.—, orz 62 până 66 chilo — până —, ovės 42 până 48 chilo fl. 2.40 până 2.90 cucuruz 70 până 74 chilo fl. 3.70 până 4.10, málaiu 78 până 82 chilo fl. 4.50 până 5.—, cartofi 68 până 70 chilo fl. 1.40 până 1.60, sêmênță de cânepă 49 până 50 chilo fl. 6.50 până 7.50, mazêre 76 până 80 chilo fl. 5.— până 5.50, linte 78 până 82 chilo fl. 6.50 până 7.—, fasole 76 până 80 chilo fl. 4.50 până 5.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 17.— până 17.40, făină nr. 1 fl. 16.80, făină nr. 3 fl. 16.—, făină nr. 5 fl. 15.80, slănină 100 chilo fl. 50.— până 54.—, unsoare de porc fl. 55.— până 56, sêu brut fl. 20.— până 22.— sêu de lumini fl. 33.— până fl. 34.—, lumini turnate de sêu fl. 38.—, până fl. 40.—, săpun fl. 20 până 30.—, fên 100 chilo fl. 2.10 până 2.40, cânepă fl. 32.— până 35.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3.— până 3.25, spirit p. 100 L. % 55 până 57 cr., carnea de vită chilo 48 cr. până 52, carnea de vițel 45 până 55 cr., carnea de porc 50 până 52 cr., carnea de berbec — până — cr., ouă 10 cu 18 până 20 cr.

Piața din Mediaș, 5 Maiu Grâu hectolitru fl. 6.50 până 7.—; grâu mestecat fl. 5.20 până 5.60, secară fl. 5.70 până fl. 6.—; orz fl. 4.— până fl. 4.25; ovės fl. 2.60 până fl. 2.75; cucuruz fl. 3.40 până fl. 3.50; sêmênță de cânepă fl. 5.— până fl. 5.50; cartofi fl. 1.10 până fl. 1.25; málaiul fl. 9.— până fl. 10.—; mazêre fl. 6.— până fl. 7.—; fasole fl. 4.50 până fl. 5.—; linte fl. 8.— până fl. 9.—; chiminul (secăreana) 20.— până fl. 24.—; sêu brut 100 chilogrami fl. 22.— până fl. 24.—; lumini de sêu turnate fl. 41.— până fl. 42, unsoare de porc fl. 65.— până fl. 66.—; slănină fl. 46 până fl. 50.—; cânepă fl. 32.— până fl. 34.—; fên fl. 1.80 până fl. 2.—; săpun 100 bucăți fl. 20 până fl. 30.—; spirit por 100 L. % 55 până 57 cr.; carne de vită chilo 48—55 cr.; carnea de vițel 48 până 52 cr.; carnea de porc 48.— până — carnea de berbec — cr. —; ouă 5 cu 10 cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 5 Maiu n. 1892.

Sâmânțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
	dela	până	dela	până
Grâu				
Bănățene vechi	74	—	75	8.85
Grâu dela Tina	74	—	75	8.85
Grâu „Pesta”	74	—	75	8.80
Grâu dela Alba-Reg.	74	—	75	8.85
„Bacsa”	74	—	75	8.85
Grâu ung. de Nord	74	—	75	—

Sâmânțe	Solul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
		dela	până
Secară		70—72	8.65
Orz	Notre (rs de vina de bere	60—62	5.50
„	—	62—64	5.90
„	—	64—66	—
Ovės	—	89—41	6.15
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	4.85
„	de alt soi	78	4.80
Meiu	—	—	5.55
Hrîcă	—	—	—

Grâu	de primă.	8.83	8.80
Cucuruz	de toam.	8.27	8.29
Ovės	Sept.-Oct. de primă.	4.88	4.90
„	de toam.	5.55	5.55

Produse diverse	Solul	Cursul
		dela
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	35—40—
„	roșie	60—68—
„	rafinat	36—37—
„	dela Pesta	52.50
„	dela țeară	—
Slănină	sântată	43.60
„	sântată	44.—
Său	—	48.50
Prune	—	35—36—
Lictar	salavon, non	11.—11.40
„	bănățene	16.60
Miere	brută	16.50
„	galbină străcurată	17.—
Ceară	de Rosenau	97—98—
Spirt	brut	140. 141.
„	Drojdințe de spirt	17.60
„	—	18—
„	—	21—21.50

Cursul pieței din Sibiu.

Din 7 Maiu n. 1892.

Hârtie-monetă română	Cump.	9.40	vând.	9.46
Lire turcești	—	9.43	—	9.48
Imperiali	—	10.60	—	10.70
Ruble rusești	—	1.18½	—	1.20

Bursa de Budapesta.

Din 5 Maiu n. 1892

Renta de aur ung.	6½%	—	—
„	4½%	109.60	—
„	5½%	100.75	—
Imprumutul căilor ferate ung.	—	120.25	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	—	117.75	—
(1-a emisiune)	—	—	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung.	—	107.50	—
(2-a emisiune)	—	—	—
Bonuri rurale ung.	—	94.—	—
„	croato-slavone	—	—
Obligațiunile desp. regalilor	—	99.—	—
Imprumut cu premiu ung.	—	146.—	—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	—	136.50	—
Renta de hârtie austriacă	—	95.—	—
„	de argint austriacă	95.—	—
„	de aur austriacă	110.75	—
Losurile austriece din 1860	—	150.50	—
Acțiunile băncii austro-ungare	—	1000.—	—
„	de credit ung.	363.50	—
„	„	821.30	—
Scrisori fonciare ale institut. de cred și economii	—	—	—
„Albina”	—	102.—	—
Argintul	—	—	—
Galbeni împărătești	—	5.62	—
Napoleon-d'ori	—	9.50	—
Mărci 100 imp. germane	—	58.55	—
Londra 10 Livres sterlingi	—	119.70	—

Editura și tiparul Institutului Tipografic, societate pe acții în lichidare în Sibiu, sub responsabilitatea lui Ioan Popa Necsa.